

Kuin tuhkaa tuuleen

Hypnoottisen pehmeä miesääni toivottaa ihmiset tervetulleiksi ja pyytää varmistamaan, että kännykät ovat kiinni tai ainakin hiljaisina. Lisää vielä perään, että esitystä ei saa luvatta tallentaa. Melkein nukahtaa, kunnes kovaäänisistä kajahtaa Sammy Babitzinin 70-luvun hitti Kuin tuhka tuuleen. Ollaan taas Kirakan kesäteatterissa kuulakkaan koleassa ilmassa.

Tiesin tietysti etukäteen, että näytelmässä huvitellaan hautaustoimistossa. Esityksen alkua odotellessa tuli tutustuttua tarkasti mukavanolaiseen ohjelmalehtiseen, jonka laatimiseen on tällä kertaa uhrattu selvästikin aikaa. Oli ihan mukava lukea ohjaajan filosofointia kesäteatterista. Etusivun iskulause ”Miksi elää enää, kun Hallamaa hautaa halvalla...” lupasi hyvää.

Näytelmän kirjoittajat, Tampereen puolelta tulevat Rauli Jokelin ja Panu Raipia ovat minulle jääneet ennen kokemattomiksi. Molemmilla on pitkä teatteriura takanaan, ja kyllä he osaavat sukkelaan sanailua suoltaa! Parissa sutkautuksessa tuli kyllä mieleen Jarlan Fingerpori. Mutta kumpi muna, kumpi kana?

Näytelmä kertoo siis konkurssikypsän hautaustoimiston menosta. Aihe on normaalisti arka. Hautaustoimistojen pitäjät ja niiden asiakkaat eivät todellisuudessa paljoa vitsaile. Mutta kesäteatterissa näistäkin asioista voi heittää herjaa, kuten Hallamaan yrityksen iskulause jo antaa odottaa.

Näytelmää hallitsee kiistatta kaksi naista, Paula Lehtinen ja Elina Koskinen, molemmat jo useampaan kertaan Kirakasta tuttuja. Heidän sanailunsa lokahtaa koko ajan kohdalleen, ja kuin oikeassa brittihuumorissa. Jos olisi puolikin sekuntia myöhässä, vitsin teho haihtuisi. he jaksoivat samaan tyyliin läpi esityksen. Näiden leidiä esiintymisestä huokui sekä taito että huolellinen harjoittelu.

Tällä kertaa Arvo Malin todella yllätti. Onko nyt löytynyt hänen muuntautumattomalle tyyppilleen oikea osa? Voi ihan siteerata suurempia, että niin kai on jos siltä näyttää.

Jyrki Nurmen Amerikan sedästä oli tehty Dallasin J. R. Ewingin kaltainen häikäilemätön gangsteri. Jyrki oli maskeerattu hienosti, ja tyylikäs hattu korosti asemaa, mutta muuten puhuminen ja näyttelemisen menivät aika pahasti överiksi. Tom Dudley'n apureiden tekemistä typeryksiä oli vaikea ymmärtää. Kyllä nyt naiset jyräsivät Kirakan kantavan voiman.

Väliaikakuulutus kuului ilmeisesti ohjaajan mukaviin keksintöihin. Poliisi tuli äkkiä sisään, ja kaikki pelästyivät. Tauon jälkeen poliisi tuli taas äkkiä sisään ja kaikki pelästyivät.

Dollareistahan lopulta taisteltiin, ja niitä vilahtelikin lopussa. Rahat oli kääritty tukeviksi kääroiksi. Monet muistavat varmaan elokuvista, kuinka salakuljettajat käsittelivät suuria rahasummia Amerikan kieltolain aikaan. Rullalla ja tukeva kumirenksu ympärillä.

Kirakan alueen järjestelyjä oli muuteltu fiksusti. Lipunmyyjät olivat saaneet somat kopit. Makkaranmyynti ja kahvitus oli siirretty luontevasti samaan aittaryhmään taidenäyttelyn kanssa.

Olen lopettanut muutamat aikaisemmat kolumnini toteamukseen, että kaipaen niin Kirakan ehdotonta ykköstä, Dario Fon Perhoshiirulia. Siinä Jyrki Nurmi hurmasi katsojat ja sokeerasi paikalliset moraalinvartijat. Mitäpä mielipidettä muuttamaan.

pajen